

sig i denne Rigsdagssamling, saa fremkom „Danmarks Lærerforening“ med en fornyet Henvendelse til Ministeren, som fremkom den 24. Januar d. A., og som gaar ud paa, at der maa blive ydet et Dyr-tidstillæg til Folkeskolens Lærere og Lær-erinder.

Det kunde maaske være rigtigt at gøre opmærksom paa, under hvilke Kaar det er, Folkeskolens Lærere leve, for man skulde jo næsten tro, at der er nogen her i vort Land, som mener, at de Kaar ere saa gode, at der ingen Grund er til at røre ved dem. Jeg skal saaledes oplyse, at „Danmarks Lærerforening“ har med-delt, at vi have her i Danmark 897 Ene-lærere med en Begyndelsesløn af 1,100 Kr., 454 med en Begyndelsesløn mellem 1,000 og 1,100 Kr., 539 med en Begyndel-seløn af 900—1,000 Kr., 655 med en Be-gyndelsesløn imellem 800 og 900 Kr., 697 med en Begyndelsesløn imellem 700 og 800 Kr., 247 med en Begyndelsesløn imel-lem 600 og 700 Kr. og 36 Enelærere med en Begyndelsesløn under 600 Kr. Anden-lærerne ere naturligvis ringere lønnede, deres Begyndelsesløn er 5—600 Kr., og for Vinterlærerne, hvoraf vi have en Del i vort Land, ere Lønningerne endnu langt mindre. Det er altsaa de Begyndelsesløn-ninger, som ere blevne fastsatte ved Skole-loven af 1899. Hertil komme de Løn-ningstillæg, som udbetales af Statskassen, men disse Lønningstillæg falde langsomt. Lærerne skulde vente i 5 Aar, inden det første Tillæg kommer ude paa Landet, og saa kunne de faa 4 Tillæg, i alt 600 Kr., og naar de have været der i 20 Aar og derover, faa de 100 Kr. til, saa at alt det, en Lærer kan faa, er 700 Kr. plus de Be-gyndelseslønninger, jeg her har nævnt.

Det vil af den lille Tabel, jeg oplæste, fremgaa, at der er over 2,600 danske Læ-rere paa Landet, hvis Begyndelseslønninger ligge under 1,000 Kr. Og naar man nu ved, hvordan Forholdene ere, hvad det koster for en Familie at leve i disse Tider, vil man kunne forstaa, at disse Familier leve under meget trange Kaar, at mange af dem ere bundfattede, navnlig de mange, der have deres Læsegæld, 1,000—1,500 Kr., fra Seminariet, som de skulde til at afdrage paa, naar de naa saa vidt frem, at de faa et Enelærerembede. Derfor er det saa naturligt, at „Danmarks Lærerforening“ ikke har kunnet gaa ind paa, at denne Sag skulde hvile til næste Aar, men har bragt den frem i dette Aar ved et fornyet Andragende om, at der maatte blive ydet dem Dyr-tidstillæg.

De gøre i dette Andragende følgende Forhold gældende. De sige, at der har været en Prisstigning og en Arbejdsløn-stigning, siden Loven af 1899 blev given, paa 15—25 pCt. Det vil med andre Ord sige, at Pengenes Værdi for disse Lærere er sunket lige saa meget, og at den Løn, Lærerne nu have, faktisk ikke er nær det, vi gave dem ved Skoleloven af 1899. Og det maa dog erkendes, at de Lønninger, som bleve fastsatte i Skoleloven af 1899, vare alt andet end rundelige. De vare meget smaa, og det viser sig ogsaa, naar vi sammenligne Lærerlønningerne her i vort Land med Lærerlønningerne i Sve-rige eller i Tyskland, at disse Lande ere betydeligt højere oppe, end vi ere. Jeg synes nu, det ikke kan regnes for en Ære for vor Landbrugsstand, der har haft en udmærket Periode, der for Tiden lever i en Opgangsperiode, at den ikke vil gaa med til at yde Lærerne, som den dog i mange Maader skylder saa meget, saa-danne Kaar, at de kunne leve uden at trykkes af Næringsorg. Vi sige, at det ikke er godt, at Børnene sidde sultne paa Skolebænken. Men det er heller ikke godt, at der paa Katederet sidder en Lærer, som trykkes daglig af Næringsorger. Jeg synes, det er Lovgivningsmagts ufravige-lige Pligt at gøre noget for disse Lærere. Vi staa her i en Gæld overfor Folkesko-lens Lærere, og vi kunne ikke skyde denne Sag længere ud. Det have vi 6 Forslags-stillere ikke villet være med til, og det er derfor, vi have stillet vort Forslag om Dyr-tidstillæg.

Jeg vil om dette Forslag sige, at det er ikke saa tilfredsstillende, som jeg kunde have ønsket det, og jeg kunde navnlig have ønsket det formet paa en anden Maade, end Tilfældet er blevet. Jeg kunde have ønsket det formet saaledes, at man først havde taget alle de laveste Lønninger i Folkeskolen og forhøjet dem op til en vis Sum og derefter havde givet et procent-vis Tillæg til alle de øvrige. Men et saa-dant Forslag er det vel næsten umuligt for os menige Medlemmer her i Rigsdagen at stille. Et saadant Forslag maa nødven-digvis komme fra Administrationen, der sidder inde med alle de Hjælpemidler, der ere nødvendige for at kunne foretage de nødvendige Beregninger. Vi ere derfor ikke gaaede den Vej, men have set os nødsagede til at benytte den Fremgangs-maade, som vor Anmærkning antyder, hvorved Kommunerne faa refunderet Halv-delen af de Penge, de ville anvende i dette Øjemed. Det er glædeligt at se, at der